

muleringerne. Jamen, det er det, man diskuterer i det konvent. Så kom ikke og snak om, at Enhedslisten ikke bekymrer sig om menneskerettighederne.

Jeg vil egentlig godt spørge ministeren: Arbejder den danske regering for, at det her skal indeholde forbedringer af menneskerettighederne?

Jeg forstod ministerens tale sådan, at det arbejder regeringen ikke for. Det skal holde sig på de menneskerettigheder, der er, hverken mere eller mindre. Det har jeg opfattet fra regeringen. Det kan være, det var forkert opfattet. Så vil jeg gerne høre det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er befriende, at udenrigsministeren går på talerstolen og blander sig i denne her debat. Jeg håber ikke, at det afskrækker fru Pia Christmas-Møller fra at fortsætte dialogen, fordi det er jo hende, vi som ordførere har en debat med, men jeg synes, det er befriende.

Jeg vil sige til udenrigsministeren – hvis udenrigsministeren har tid til at høre også på de svar, der gives på hans eget indlæg, det har udenrigsministeren øjensynlig – at jeg vil fastholde, at det her er absurd og et cirkus, for vi har fået understreget fra diverse ordførere, der er tilhængere af det her, at det her er et politisk dokument, som ikke har nogen juridisk bindende betydning. Det skal ikke indskrives i Traktaten, og det skal ikke vedhæftes Traktaten. Det skal være et papir, som ikke giver nogle nye rettigheder i forhold til de eksisterende. Det er blevet understreget gang på gang.

Hvad hører vi så nu udenrigsministeren komme med? I virkeligheden et langt forsvar for, at det her skal være et juridisk forpligtende dokument, at det skal være et papir, der får traktatmæssig betydning. Dermed understreger udenrigsministeren i virkeligheden det, der har været vores pointe under hele debatten, nemlig at planen med det her er at få det her papir færdigt og så efter den 28. september, uanset om det bliver et ja eller nej, så spille med mere åbne kort og sige, at selvfølgelig bliver det her en del af Traktaten for at lave en egentlig forfatning i EU.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Pia Christmas-Møller, og så går jeg videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er til hr. Kristian Thulesen Dahl, som refererer Poul Schlüter, tidligere statsminister, for bemærkningen om, at Unionen er stendød. Det var en bemærkning, Poul Schlüter kom med i 1986, og hvor har han haft ret. Den diskussion, man havde i 1986, og som man fortsat forsøger at holde liv i fra modstanderside, handler jo om, hvorvidt EU er i gang med at opbygge Europas Forenede Stater efter amerikansk forbillede. Intet kunne jo være mindre sandt.

Vi står nu med ansøgerlande, så EU kan komme til at omfatte omkring 25 lande. Det er da det bedste bevis for, at det ikke er de riges klub og en lille hård kerne, som prøver at sikre en dybere og dybere integration og samtidig holder andre og fattigere lande udenfor.

Næ, udviklingen i EU har faktisk dokumenteret, at Poul Schlüter havde ret. Man er ikke i gang med hverken de riges klub eller med at opbygge en union efter amerikansk forbillede. Tværtimod er det et samarbejde mellem selvstændige lande om grænseoverskridende problemer.

Det er en lykkelig udvikling, og den hilser Det Konservative Folkeparti velkommen. Så jeg må sige, at der ikke er grund til, at hr. Thulesen Dahl har mistillid. Unionen i den forstand er stendød.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil godt starte med at sige, at vi i SF mener, det er vigtigt, at EU forholder sig til menneskerettighederne, også i lyset af den debat, der har været indtil nu, men man kan så også godt med god ret spørge om, hvad det så er for noget, vi diskuterer, når vi snakker om menneskerettigheder, og hvorfor det giver anledning til stor debat. Normalt er det jo stater, der er forpligtede over for menneskerettighederne, og så kan man så spørge efter, om EU nu også som stat skal have disse forpligtelser.

Når man ser på debatten i konventet, der arbejder med disse menneskerettigheder, er der mange drømme hos en hel del i dette konvent om at bruge dette charter til at gøre EU til en stat. Charteret skal ifølge disse drømme bruges til at drive EU hen imod en sådan stat, og der er også planer om at lave formuleringer i chartret, så de kan indgå i den kommende traktat. Bliver det tilfældet, ja, så vil det uvilkårligt blive en kraftig udvidelse af EU's beføjelser, og det vil give EU en status som stat og ikke alene en